

Abstrakt v českém jazyce

Výjimka z práva na rozmnožování pro osobní potřebu, tradiční součást autorského práva, se s rozvojem informačních technologií a zejména Internetu stala jedním z nejčastěji diskutovaných témat souvisejících s autorským právem. Pokusil jsem se ji zasadit do širokých právních souvislostí, pročez se zabývám taktéž řadou souvisejících institutů, jež mají význam pro náležité posouzení, zda – a případně nakolik – je tato výjimka ospravedlnitelná v informační společnosti, kdy si lze během pár chvil na Internetu zjednat přístup k téměř jakékoli knize, obrazu, hudební skladbě či filmu.

V textu práce představuji tradiční koncepce autorského práva a zkoumám, nakolik si autorské právo může zachovat svou dosavadní podobu v době, kdy bylo autorské dílo jako duševní výtvar fakticky odděleno od hmotného nosiče; zejména se v tomto ohledu zaměřuji na aspekt výlučnosti autorských práv. Ústředním bodem práce je ovšem tříkrokový test, klíčový institut současného mezinárodního i unijního práva k nehmotným statkům, jenž by měl zajistit přizpůsobení nejen autorského práva měnícím se technologickým i společenským podmínkám. Právě na něm záleží, nakolik bude výjimka z autorského práva nadále využitelná, neboť každé užití autorského díla do ní formálně spadající musí splnit jeho tři podmínky. V této souvislosti se proto zabývám také dvěma často diskutovanými souvisejícími instituty – technickými prostředky ochrany práv a náhradní autorskou odměnou –, přičemž zohledňuji rovněž aktuální judikaturu Orgánu pro řešení sporů Světové obchodní organizace a Soudního dvora Evropské Unie. V závěrečné části práce pak na podkladě zjištění vyvozených v předchozích kapitolách posuzuji, zda je několik nyní široce rozšířených způsobů využívání předmětné výjimky v souladu s třístupňovým testem, a tedy i autorským právem, nebo nikoli.